

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 689

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 6 septembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 575 din 12 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate	2–5
Decizia nr. 576 din 12 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor	5–7
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
48. — Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul culturii	8–10
49. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a III-a — zone protejate	11–12
50. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție	12–13
630. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind exonerarea de la plata taxei de viză pentru eliberarea vizelor de lungă ședere, semnat la Sototvino la 6 mai 2016	14
Acord între Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind exonerarea de la plata taxei de viză pentru eliberarea vizelor de lungă ședere	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
898. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 30/2016 privind aprobarea Manualului de procedură pentru implementarea proiectelor finanțate prin măsura 20 „Asistență tehnică” descrisă în capitolul 15.6 din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 575**

din 12 iulie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005
privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate**

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Comtech Company — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.927/3/2015 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 226D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 7 iulie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea pentru data de 12 iulie 2016, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Sentința civilă nr. 12.998 din 9 decembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 9.927/3/2015, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Comtech Company — S.R.L. într-o cauză având ca obiect pretenții bănești.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 34, art. 41 alin. (2), art. 44 alin. (1) și (2), art. 45, art. 53, art. 56 alin. (2) și art. 139 alin. (3) din Constituție, deoarece nu instituie același termen de prescripție stabilit de lege pentru recuperarea creanțelor bugetare. Cu privire la art. 16 alin. (1) din Constituție, susține că, atâta vreme cât pentru Casa de Asigurări de Sănătate nu se instituie prin lege un termen de 90 de zile pentru solicitarea plății contribuțiilor datorate de angajator, ci acesta beneficiază de termenul de prescripție de 5 ani privind creanțele

bugetare, dispozițiile de lege criticate care instituie termenul de 90 de zile sunt discriminatorii. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul egalității, și anume deciziile nr. 970 din 31 octombrie 2007 nr. 107 din 1 noiembrie 1995, nr. 35 din 2 aprilie 1996, nr. 381 din 30 septembrie 2004, nr. 529 din 25 noiembrie 2004, precum și art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Referitor la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 34, art. 41 alin. (2) coroborat cu art. 44 alin. (1) și (2), art. 45, art. 53 și art. 56 alin. (2), invocă jurisprudența Curții Constituționale. Mai arată că principiul egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție, are o sferă largă de cuprindere, astfel că, din conținutul acestui text, rezultă că toți cetățenii au dreptul să fie tratați în mod egal, inclusiv de legea fiscală.

5. În final, autoarea excepției susține că prevederile de lege criticate contravin și dispozițiilor art. 139 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora. Un principiu fundamental aplicabil oricăror fonduri constituite prin contribuția plătitorilor, cum ar fi fondurile de sănătate, este cel al destinației pentru care plătitorul contribuției a achitat-o. Până la utilizarea unor asemenea fonduri potrivit destinației lor, ele ar putea fi valorificate spre a nu fi imobilizate, desigur însă fără a se afecta cantitativ scopul contribuției, ceea ce le departajează de impozite și taxe. În concret, este vorba despre Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, prevăzut de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, constituit din contribuțiile plătite de asigurați, persoane fizice asigurate, prin efectul legii sau în temeiul unui contract de asigurare. Acest fond special este administrat de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, fiind destinat pentru plata serviciilor medicale, a medicamentelor, a dispozitivelor medicale de care beneficiază persoanele asigurate în sistemul public de asigurări sociale de sănătate. Veniturile și cheltuielile acestui fond nu fac parte din bugetul asigurărilor sociale de stat, dar întregesc grupa contribuțiilor sociale obligatorii existente în România. Pentru aceste argumente, autoarea excepției solicită Curții Constituționale un reviriment jurisprudențial.

6. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece categoria de persoane la care se referă dispoziția criticată se află într-o situație obiectiv diferită față de cea a instituțiilor publice la care se raportează autoarea excepției de neconstituționalitate, astfel că instituirea unui tratament juridic diferit nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității

în fața legii, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale. De asemenea, dispoziția de lege criticată nu poate fi privită ca aducând atingere dreptului constituțional la ocrotirea sănătății, aceasta instituind un set de măsuri referitoare la termenele de exercitare a unor drepturi existente.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece modificarea termenului vizat de text în sensul diminuării sale a reprezentat una dintre măsurile prin care legiuitorul și-a propus să implementeze un mecanism menit să protejeze asigurării de o eventuală incapacitate de plată de către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate a drepturilor decontate din acest fond, măsuri impuse de „presiunile financiare exercitate asupra Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, determinate de creșterea cheltuielilor și a numărului beneficiarilor de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, nedublată însă de o creștere proporțională a veniturilor realizate din sumele reprezentând contribuție pentru concedii și indemnizații”, precum și de „insuficiența sumelor alocate în cadrul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, asupra căruia în ultimii ani s-a exercitat o presiune din ce în ce mai crescută a sumelor decontate beneficiarilor de indemnizații de asigurări sociale de sănătate. Drept urmare, nu poate fi reținută critica expusă, ci, dimpotrivă, din text rezultă că statul și-a îndeplinit rolul constituțional de a garanta cetățenilor săi dreptul la ocrotirea sănătății. Referitor la art. 41, art. 44 și art. 45 din Constituție, arată că, din expunerea autoarei excepției, nu rezultă care sunt motivele pentru care consideră că aceste texte sunt încălcate prin prevederile de lege criticate, or Curtea nu se poate substitui autoarei excepției în motivarea criticii. În ceea ce privește art. 53, art. 56 și art. 139 alin. (3) din Constituție, apreciază că acestea nu sunt incidente în cauză.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în actul de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 29 noiembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 6 noiembrie 2006, astfel cum au fost modificate prin art. V pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2014 privind modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 4 noiembrie 2014. Deși în notele scrise ale

autoarei excepției de neconstituționalitate și în actul de sesizare este menționat ca obiect al excepției de neconstituționalitate întregul art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, Curtea constată că autoarea excepției critică numai conținutul normativ al art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 și, prin urmare, numai aceste dispoziții constituie obiect al excepției de neconstituționalitate, având următorul conținut: „(1) *Indemnizațiile pot fi solicitate pe baza actelor justificative, în termen de 90 de zile de la data de la care persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2), art. 32 alin. (1), precum și plătitorii prevăzuți la art. 36 alin. (3) lit. a) și b) erau în drept să le solicite.*”

12. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, art. 41 alin. (2) privind dreptul la măsuri de protecție socială, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale și art. 139 alin. (3) privind contribuțiile la constituirea unor fonduri.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 57 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 26 aprilie 2016, s-a pronunțat asupra aceleiași excepții de neconstituționalitate, raportată la aceleași prevederi din Constituție, respingând-o ca neîntemeiată. La paragrafele 17—24 ale acestei decizii, Curtea a reținut că, în principal, autorul excepției de neconstituționalitate critică diferența de tratament juridic instituită de lege între beneficiarii indemnizațiilor acordate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 și cei care plătesc aceste indemnizații. Astfel, în vreme ce beneficiarii acestor indemnizații pot solicita acordarea acestora doar într-un termen de 90 de zile de la nașterea dreptului, cei care au plătit aceste sume le pot recupera de la cei care le-au încasat necuvenit într-un termen de 3 ani, după cum prevede art. 42 din același act normativ.

14. Cu privire la critica raportată la art. 16 din Constituție, Curtea a reținut jurisprudența sa, potrivit căreia „principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”. Instanța de contencios constituțional a precizat, însă, că „un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice”. În acest sens este Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, de asemenea, că nu orice diferență de tratament semnifică, în mod automat, încălcarea dispozițiilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la interzicerea discriminării. Astfel, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu își găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă”. Această justificare presupune existența unui „scop legitim” și a unui „raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru obținerea lui”. Având în vedere aceste criterii, Curtea a constatat că dispozițiile art. 40

alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 instituie, într-adevăr, termene diferite de dobândire, respectiv de recuperare a sumelor reprezentând indemnizațiile acordate în temeiul acestui act normativ. Situațiile și categoriile de persoane comparate de autorul excepției se află, însă, numai în mod aparent în situații analoage ori comparabile. Astfel, deși atât art. 40 alin. (1), cât și art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 se referă la sume acordate cu titlu de indemnizații de asigurări sociale de sănătate aferente concediilor medicale, situațiile avute în vedere de legiuitor sunt evident diferite. În timp ce textul de lege supus analizei de constituționalitate stabilește una dintre condițiile obținerii dreptului la indemnizația acordată în temeiul ordonanței amintite, respectiv termenul în care beneficiarul poate solicita acordarea acestei indemnizații, art. 42 se referă la dreptul celor care au plătit aceste sume de a le recupera de la cei care le-au încasat necuvenit. Diferența de situație este determinată în primul rând de efectele urmărite de legiuitor prin instituirea celor două termene. Astfel, prin instituirea unui termen de 90 de zile, în ipoteza textului de lege criticat, legiuitorul a urmărit să asigure o corelare între veniturile încasate la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate prin contribuția asiguraților și plățile din acest fond către aceiași asigurați, pentru a evita situațiile când, din cauza decalajului mare dintre data nașterii dreptului la indemnizație și data solicitării acestuia, s-ar putea ajunge la un dezechilibru între veniturile fondului și cuantumul drepturilor decontate.

15. Totodată, prin aceeași decizie, Curtea a amintit că art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 a prevăzut, înainte de modificarea sa prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010, că „*Indemnizațiile pot fi solicitate, pe baza actelor justificative, în termenul de prescripție de 3 ani, calculat de la data la care beneficiarul era în drept să le solicite*”. Modificarea acestui termen în sensul diminuării sale a reprezentat una dintre măsurile prin care, pe calea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2010, legiuitorul și-a propus să implementeze un mecanism menit să protejeze asigurații de o eventuală incapacitate de plată de către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate a drepturilor decontate din acest fond, măsuri impuse, așa cum se arată în preambulul acestei ordonanțe, de „*presiunile financiare exercitate asupra Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, determinate de creșterea cheltuielilor și a numărului beneficiarilor de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, nedublată însă de o creștere proporțională a veniturilor realizate din sumele reprezentând contribuție pentru concedii și indemnizații*”, precum și de „*insuficiența sumelor alocate în cadrul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, asupra căruia în ultimii ani s-a exercitat o presiune din ce în ce mai crescută a sumelor decontate beneficiarilor de indemnizații de asigurări sociale de sănătate*”.

16. Curtea a mai reținut, pe de altă parte, că recuperarea sumelor de bani acordate în mod necuvenit din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate nu urmărește satisfacerea unui drept individual, așa cum este dreptul de a beneficia de indemnizațiile acordate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, ci protejarea unui interes public care constă în asigurarea și protejarea fondurilor publice din care se decontează aceste indemnizații, situație evident diferită de cea avută în vedere de textul de lege supus analizei de constituționalitate. Mai mult, contextul avut în vedere la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 36/2010, amintit mai sus, impunea păstrarea termenului de 3 ani prevăzut de art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005.

17. În ceea ce privește diferența de regim juridic pe care legiuitorul o instituie între drepturile de creanță ale instituțiilor publice și drepturile de creanță ale celorlalte persoane, Curtea a apreciat că sunt relevante considerentele Deciziei nr. 705 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007, în care a reținut, în esență, că instituțiile publice care asigură colectarea contribuțiilor către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate urmăresc asigurarea unui interes general, respectiv îndeplinirea obligației statului de a ocroti sănătatea publică, ceea ce justifică de asemenea protecția deosebită acordată drepturilor de creanță ale acestor instituții. Așa fiind, Curtea a constatat că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate aduse art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 vizând instituirea unui tratament juridic discriminator.

18. Când privește pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, Curtea a reținut că instituirea unui termen pentru solicitarea indemnizațiilor plătite angajaților potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 nu poate avea semnificația încălcării dreptului la ocrotirea sănătății, din moment ce aceasta reprezintă cadrul legislativ pentru acordarea indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate.

19. Referitor la invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată și art. 45 privind libertatea economică, Curtea a reținut că instituirea unui termen în care plătitorii indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate sunt în drept să le solicite, pe baza actelor justificative, nu încalcă dreptul de proprietate privată și nici libertatea economică, de vreme ce aceste drepturi fundamentale se exercită în condițiile legii. Or, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 324 din 25 iunie 2013, prin instituirea termenului de 90 zile, „legiuitorul a urmărit să asigure o corelare între veniturile încasate la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate prin contribuția asiguraților și plățile din acest fond către aceiași asigurați, pentru a evita situațiile când, din cauza decalajului mare dintre data nașterii dreptului la indemnizație și data solicitării acestuia, s-ar putea ajunge la un dezechilibru între veniturile fondului și cuantumul drepturilor decontate.”

20. În ceea ce privește dispozițiile art. 41 alin. (2) privind dreptul la măsuri de protecție socială, art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale și art. 139 alin. (3) privind contribuțiile la constituirea unor fonduri, din Constituție, Curtea a reținut că acestea nu au legătură cu prevederile de lege criticate care instituie un termen de solicitare a indemnizațiilor plătite angajaților, iar, referitor la cele ale art. 53 din Legea fundamentală, Curtea a constatat că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

21. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte identice cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Comtech Company — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.927/3/2015 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 40 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

Prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 576

din 12 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, excepție ridicată de Sindicatul Eco Târgu Ocna, pentru Vasile Docan, în Dosarul nr. 3.126/110/2015 al Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 428D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 7 iulie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea pentru data de 12 iulie 2016, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 2 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.126/110/2015, **Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** a sesizat Curtea

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor. Excepția a fost ridicată de reclamantul Sindicatul Eco Târgu Ocna, pentru Vasile Docan, în cadrul soluționării acțiunii prin care a solicitat anularea procesului-verbal de cercetare administrativă și a Dispoziției de imputare din 17 iulie 2015, repunerea părților în situația anterioară emiterii actelor administrative contestate și restituirea sumelor pretins plătite necuvenit.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației puterilor în stat și cel al obligativității respectării Constituției, a supremației sale și al legii, și ale art. 73 alin. (3) lit. j) și p) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, respectiv reglementarea prin lege organică a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială. În acest sens, arată că textul de lege criticat reprezintă „o normă în alb” prin care competența constituțională exclusivă a legiuitorului organic de a reglementa în domeniul statutului funcționarului public este transmisă unei autorități unipersonale din puterea executivă, și anume ministrului justiției. Or, răspunderea patrimonială a funcționarilor publici cu statut special din sistemul penitenciar, fiind în legătură directă cu modul de executare a raporturilor de serviciu, ținând de statutul acestei categorii speciale de funcționari publici, trebuie reglementată, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin lege organică, iar nu prin act administrativ emis de un membru al Guvernului, acest tip de acte având un caracter infralegal.

5. **Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este nefondată, deoarece elementele vizând răspunderea funcționarilor publici sunt reglementate prin lege organică, în condițiile Legii nr. 293/2004 și numai modalitatea administrativă de recuperare a prejudiciului este vizată de metodologia la care face referire art. 76 din Legea nr. 293/2004, aspecte care pot face obiectul și al unei dispoziții cu forță juridică inferioară legii.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 76 din Legea nr. 293/2004 reglementează cele mai importante aspecte asupra răspunderii patrimoniale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, după cum urmează: cazurile în care se angajează această formă de răspundere, posibilitatea emiterii în mod unilateral a unui titlu executoriu, fără intervenția instanței judecătorești, actele prin care se poate angaja răspunderea patrimonială, organele competente a emite dispoziția de imputare și termenul de emiterie a dispoziției de imputare, instituirea unui termen de decădere pentru emiterea dispoziției de imputare, posibilitatea de atacare a dispoziției de imputare. Celelalte aspecte sunt reglementate prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.760/C/2013. Așadar, instituția răspunderii patrimoniale este reglementată la nivel primar prin lege organică, iar nu printr-un act administrativ, doar aspecte specifice emiterii dispoziției de imputare și semnării angajamentului de plată fiind detaliate prin ordinul ministrului justiției. Totodată, instanțele de contencios administrativ au competența de a aprecia asupra conformității cu legea a metodologiei aprobate prin ordinul ministrului justiției, iar atunci când constată că dispozițiile acesteia contravin legii, pot dispune anularea acestora. În final, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 239 din 19 aprilie 2016.

8. **Avocatul Poporului** consideră, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece nu reglementează procedura de cercetare a răspunderii patrimoniale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul penitenciar, astfel cum susține autorul excepției, ci modalitatea de reparare a pagubelor aduse Administrației Naționale a Penitenciarelor și unităților de penitenciare în situațiile prevăzute la art. 76 alin. (1) din Legea nr. 293/2004.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 76 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 10 aprilie 2014, cu modificările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut: „*Repararea pagubelor aduse Administrației Naționale a Penitenciarelor și unităților de penitenciare în situațiile prevăzute la alin. (1) se dispune prin emiterea de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor ori de către directorii unităților de penitenciare a unei dispoziții de imputare, în termen de 30 de zile de la constatarea pagubei, sau, după caz, prin semnarea unui angajament de plată, conform metodologiei stabilite prin ordin al ministrului justiției. Împotriva dispoziției de imputare personalul în cauză se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, în condițiile legii. Dreptul de a emite dispoziția de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.*”

Dispozițiile art. 76 alin. (1), la care fac referire dispozițiile de lege criticate, au următorul cuprins: „*Răspunderea patrimonială a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare se angajează în următoarele situații:*

a) *pentru pagubele produse cu vinovăție în patrimoniul Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, al unităților din subordinea acesteia;*

b) *pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit;*

c) *pentru nerestituirea în termenul legal a contravalorii unor bunuri primite ce nu i se datorau și care nu mai pot fi restituite în natură, precum și a unor servicii ce i-au fost prestate în mod necuvenit.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației puterilor în stat și cel al obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legii și art. 73 alin. (3) lit. j) și p) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, respectiv reglementarea prin lege organică a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 239 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 1 iulie 2016, s-a mai pronunțat asupra aceleiași excepții de neconstituționalitate, raportată la aceleași dispoziții din Constituție, respingând-o ca neîntemeiată. La paragrafele 19—23 ale acestei decizii, Curtea a reținut că art. 76 din Legea nr. 293/2004 reglementează răspunderea patrimonială a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare. Răspunderea patrimonială este condiționată de existența raportului de serviciu al funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și astfel reprezintă un aspect al statutului acestor funcționari publici. Art. 76 alin. (1) enumeră situațiile în care se angajează această formă de răspundere a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, după cum urmează: pentru pagubele produse cu vinovăție în patrimoniul Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, al unităților din

subordinea acesteia; pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit; pentru nerestituirea în termenul legal a contravalorii unor bunuri primite ce nu i se datorau și care nu mai pot fi restituite în natură, precum și a unor servicii ce i-au fost prestate în mod necuvenit. Alin. (2) al art. 76 din aceeași lege prevede că repararea pagubelor se dispune prin emiterea de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor ori de către directorii unităților de penitenciare a unei dispoziții de imputare, în termen de 30 de zile de la constatarea pagubei, sau, după caz, prin semnarea unui angajament de plată, „conform metodologiei stabilite prin ordin al ministrului justiției”. Totodată, art. 76 alin. (2) prevede că împotriva dispoziției de imputare personalul în cauză se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, în condițiile legii, iar dreptul de a emite dispoziția de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.

14. Având în vedere acestea, Curtea a constatat că aspectele esențiale privind răspunderea patrimonială a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare — cum sunt: situațiile în care se angajează răspunderea patrimonială, organul care poate dispune angajarea acestei răspunderi, actul prin care se dispune angajarea răspunderii patrimoniale, termenul în care se poate emite dispoziția de imputare, modalitatea de contestare a dispoziției de imputare, termenul de prescripție a dreptului de a emite dispoziția de imputare — sunt prevăzute în art. 76 din Legea nr. 293/2004. Astfel, potrivit dispozițiilor de lege criticate — art. 76 alin. (2) din Legea nr. 293/2004, repararea pagubei se dispune prin emiterea dispoziției de imputare sau, după caz, prin semnarea unui angajament de plată, „conform metodologiei stabilite prin ordin al ministrului justiției”. În acest sens a fost emis Ordinul Ministrului justiției nr. 1.760/C din

24 mai 2013 pentru aprobarea Metodologiei privind stabilirea răspunderii patrimoniale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 31 mai 2013. Așadar, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, prin ordin al ministrului justiției se detaliază procedura stabilirii răspunderii patrimoniale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, iar nu aspecte esențiale privind statutul funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare. Totodată, aspectele esențiale privind răspunderea patrimonială a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare sunt reglementate prin art. 76 din Legea nr. 293/2004. Întrucât, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, statutul funcționarilor publici se reglementează prin lege organică și ținând cont de faptul că aspectele esențiale privind răspunderea patrimonială a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare sunt reglementate prin Legea nr. 293/2004, iar prin ordin al ministrului justiției se detaliază doar procedura privind stabilirea acestei forme de răspundere, Curtea a constatat că susținerile autorilor excepției privind încălcarea art. 73 alin. (3) lit. j) și art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție sunt neîntemeiate, neputând fi reținute, în cauză, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014.

15. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte identice cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Eco Târgu Ocna, pentru Vasile Docan, în Dosarul nr. 3.126/110/2015 al Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 76 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

Prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul culturii

Având în vedere dificultățile cu care se confruntă operatorii culturali care desfășoară programe, proiecte și acțiuni culturale finanțate din fonduri publice, ca urmare a necorelării actelor normative cu aplicare generală în domeniul bugetar cu cele cu caracter special și cu principiile de organizare și desfășurare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale,

având în vedere limitările instrumentelor juridice pe care le au la dispoziție operatorii culturali, limitări care au condus la finalul stagiunii 2015/2016, în mod extrem și nemaiîntâlnit, la împrerurarea extraordinară a anulării mai multor proiecte culturale, generând prejudicii materiale,

constatând că aceste împrerurări extraordinare au făcut obiectul unor reacții critice în spațiul public din țară și străinătate, ceea ce a cauzat în ultimele luni inclusiv prejudicii de imagine, evocându-se decalajul dintre instrumentele administrației culturale, pe de o parte, și potențialul produselor artistice din România, pe de altă parte, acestea din urmă ajungând însă să fie afectate, în perioada din urmă, de precaritatea mecanismelor avute la dispoziție pentru rezolvarea aspectelor semnalate, împrerurare ce continuă să producă prejudicii pentru România în situația necorectării normative urgente a mecanismelor menționate,

văzând că formele de contractualizare din cadrul instituțiilor de spectacole sau concerte sunt insuficient de clar reglementate, prin raportare la unele modificări recente ale legislației, ceea ce a permis, de la începutul anului 2016, interpretări diferite la nivelul acestor instituții, precum și la nivelul unor autorități cu atribuții de control, interpretări a căror contradictorialitate atestă faptul că managementul acestor instituții este în mod continuu expus la adoptarea unei conduite riscante, ce poate fi considerată oricând potențial culpabilă, ceea ce constituie o împrerurare care nu poate fi lăsată să subziste, întrucât ar genera pe termen scurt și mediu nu doar situații cu potențial litigios, ci și suspendarea sau anularea altor proiecte ori acțiuni culturale, dintre care unele sunt deja în pregătire,

ținând cont că insuficiențele semnalate sunt în pericol să afecteze cu caracter imediat programe/proiecte culturale de anvergură din toamna anului 2016, dintre care unele cu participare internațională, ceea ce, în absența unor măsuri urgente, ar prejudicia credibilitatea operatorilor culturali din România pe plan internațional,

văzând că recenta modificare a unor principii de organizare bugetară, mai ales prin instituirea în 2016 a obligativității raportărilor electronice, vine în contradicție cu impredictibilitatea defalcării devizelor proiectelor și acțiunilor culturale pe tipuri de cheltuieli la nivelul unui întreg exercițiu bugetar, ceea ce generează blocaje atunci când, în relația operatorilor culturali cu ordonatorii principali de credite din cadrul autorităților finanțatoare, aceștia nu aprobă rectificările bugetare între articole ori de câte ori se adoptă un nou deviz de proiect, acest blocaj punând în pericol desfășurarea unor programe/proiecte/acțiuni culturale și în viitor,

văzând că subzistă în situația normativă de după anul 2015, în acte normative de nivel egal, definiții diferite ale aceluiași concepte, concepte care au relevanță și în legislația din domeniul cultural, ceea ce supune actele juridice care se încheie în temeiul acestor norme unei impredictibilități evidente, supunând părțile contractante — deopotrivă operatori culturali și autorități finanțatoare — riscului anulării unor contracte aflate în executare, în funcție de definiția legală aleasă pentru interpretarea contractului, lacună ce impune o corelare a definițiilor,

urmărind riscul blocajelor la nivelul sesiunilor de finanțare de proiecte culturale pe care le desfășoară în lunile următoare Administrația Fondului Cultural Național, ca urmare a faptului că este afectată exercitarea prerogativei decizionale a Consiliului acestei instituții, întrucât în acest Consiliu au fost numiți membri care au domiciliul în afara municipiului București, fără ca să existe temei legal pentru decontarea cheltuielilor de deplasare a acestora, situație ce nu a fost prevăzută în ipoteza normativă actuală, fapt de natură să genereze blocarea sesiunilor de finanțare a Administrației în viitorul imediat,

constatând lipsa cadrului legal specific pentru situațiile în care programele, proiectele și acțiunile culturale reclamă recurgerea la instrumente care sunt impredictibile prin însăși natura domeniului, presupunând deopotrivă o maximă celeritate, și, în mod corespondent, prerogative care să poată fi articulate în mod flexibil și în concordanță cu specificul activității culturale,

totodată, observând că necorelările normative au adus atingere actului cultural pe plan național, fie prin blocaje instituționale, fie prin imposibilitatea desfășurării corespunzătoare a unor programe, proiecte și acțiuni culturale de anvergură națională ori în cadrul unor parteneriate culturale internaționale, fapt care, dacă ar rămâne necorectat, ar continua să producă pe termen mediu și lung prejudicii materiale și de imagine pentru România,

având în vedere că lipsa explicitării unor situații de strictă aplicare domeniului cultural a condus la interpretări neunitare, străine de natura și de specificul domeniului cultural, generând înmulțirea situațiilor litigioase,

luând în considerare necesitatea ca durata raporturilor juridice pe care le încheie instituțiile publice de spectacole sau concerte, inclusiv cea a raporturilor de muncă, să poată fi adaptată principiului organizării pe programe și proiecte a activității acestor instituții, principiu consfințit deja prin alte legi, ceea ce impune ca în aceste instituții, datorită specificului activității, să poată fi încheiate contracte individuale de muncă pe perioadă nedeterminată sau pe perioadă determinată, fără impunerea normativă a

vreunei preferințe pentru oricare dintre aceste durate, în scopul de a se permite în aceste instituții ca ponderea contractelor individuale de muncă încheiate pe perioadă determinată să o poată depăși pe cea a contractelor individuale de muncă încheiate pe perioadă nedeterminată,

constatându-se că păstrarea unor prevederi legale neclare și contradictorii în privința organizării și desfășurării programelor, proiectelor și acțiunilor culturale este de natură să reducă interesul și inițiativa operatorilor și a instituțiilor publice de cultură cu privire la dezvoltarea acestor programe, ceea ce generează scăderea ofertei culturale în ansamblul ei,

ținând cont de faptul că, în lipsa acestor măsuri legislative luate în regim de urgență, există pericolul păstrării blocajului la nivelul instituțiilor publice de cultură, a căror persistență afectează accesul la cultură, continuând totodată să cauzeze, după cum s-a arătat, prejudicii de ordin material și moral,

neadoptarea măsurilor propuse prin ordonanța de urgență va genera efecte negative, concretizate în subfinanțarea actului cultural și în lipsa de eficiență a unor mecanisme administrative de la nivelul instituțiilor de spectacole și de concerte,

interesul general vizează asigurarea accesului la actul de cultură, drept consacrat de Constituție, nerespectarea lui impunând o abordare normativă care să ia în considerare principiile de organizare a activității culturale în congruență cu practica la nivel european,

în considerarea faptului că aspectele mai sus menționate constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunându-se adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 13 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2), după litera l) se introduce o nouă literă, litera m), cu următorul cuprins:

„m) *participant la programul/proiectul/acțiunea culturală* — orice persoană care desfășoară o activitate în cadrul sau în beneficiul programului/proiectului/acțiunii culturale, cu titlu oneros sau gratuit, indiferent de statutul său, care poate fi, dar fără a se limita la acestea: salariat, colaborator persoană fizică sau colaborator persoană fizică autorizată, delegat/detașat/salariat/angajat al altei entități decât cea care organizează programul/proiectul/acțiunea culturală.”

2. La articolul 11, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) *neretroactivitatea* — excluderea posibilității destinării fondurilor nerambursabile unei activități a cărei executare a fost deja începută sau finalizată la data încheierii contractului de finanțare, cu excepția fondurilor financiare cheltuite de beneficiar pentru continuarea programului, în limita plafonului de cofinanțare solicitat.”

3. La articolul 4 alineatul (1), literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) cheltuieli de masă ale participanților și/sau invitaților, în limita maximă aprobată, potrivit prevederilor legale, pentru invitații secretarilor generali ai ministerelor;

f) diurnă pentru participanți, în aceleași condiții precum cele stabilite pentru salariații instituțiilor publice, acordată în situația în care nu se asigură cheltuielile prevăzute la lit. e);”

4. La articolul 20, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Membrii consiliului li se pot deconta cheltuielile de cazare și transport, în condițiile legii.”

5. După articolul 31 se introduce un nou articol, articolul 32, cu următorul cuprins:

„Art. 32. — Cheltuielile care se efectuează de către instituțiile publice din titlul de cheltuieli «Bunuri și servicii», cu excepția bunurilor de natura obiectelor de inventar, și care sunt destinate organizării și/sau desfășurării programelor/proiectelor/acțiunilor culturale, se prevăd în bugetele instituțiilor publice organizatoare la alineatul bugetar «„20.30.30 — Alte cheltuieli cu bunuri și servicii».”

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 2 februarie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2007, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 12, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Funcționarea instituțiilor de spectacole sau concerte se asigură de către personalul artistic, tehnic și administrativ, care își desfășoară activitatea în baza contractelor individuale de muncă, a celor încheiate potrivit prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe sau în baza unor contracte reglementate de Codul civil.

.....

(4) Pe durata stagiunii, personalul artistic de specialitate angajat în instituții de spectacole sau concerte poate încheia contracte conform prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu alte instituții sau companii de spectacole sau concerte, numai cu acordul conducerii instituției.”

2. La articolul 12, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Durata contractelor încheiate potrivit prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe și a celor reglementate de Codul civil poate fi stabilită inclusiv pe stagii ori pe program, proiect sau acțiune culturală și poate fi prelungită prin acordul părților.”

3. La articolul 12, alineatele (3) și (5) se abrogă.

4. La articolul 12, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (41) și (42), cu următorul cuprins:

„(41) Acordul prevăzut la alin. (4) poate fi dat în una dintre următoarele modalități:

a) suspendarea contractului individual de muncă pe durata derulării contractului privind dreptul de autor și drepturile conexe, în condițiile ultimei teze a art. 54 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) menținerea contractului individual de muncă dacă derularea contractului privind dreptul de autor și drepturile conexe nu afectează îndeplinirea atribuțiilor stabilite prin fișa postului.

(42) Personalul instituțiilor de spectacole sau concerte poate încheia mai multe contracte individuale de muncă cu aceeași instituție de spectacole ori concerte sau cu alte instituții ori companii de spectacole sau concerte cu respectarea prevederilor legale în vigoare și cu acordul prealabil al conducerii instituției.”

5. La articolul 13, alineatele (1), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Pentru personalul instituțiilor de spectacole sau concerte, contractul individual de muncă se încheie pe perioadă nedeterminată sau pe durata determinată, inclusiv pe stagii ori pe producție artistică, în conformitate cu dispozițiile art. 82 alin. (1) și art. 83 lit. h) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Datorită specificului activității, încheierea contractelor individuale de muncă pe durata determinată se poate face și prin derogare de la prevederile art. 82 alin. (3)—(5) și ale art. 84 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Contractele individuale de muncă încheiate pe durată nedeterminată pot fi modificate, prin acordul părților, în contracte pe durată determinată.”

6. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Pentru asigurarea mobilității artiștilor, instituțiile de spectacole sau concerte pot să prevadă în bugetele lor fonduri destinate construirii/amenajării/achiziționării unor locuințe de serviciu.”

7. După articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹, cu următorul cuprins:

„Art. 16¹. — (1) Pentru desfășurarea, în cadrul instituției angajatoare, a altor activități decât cele care fac obiectul propriilor contracte individuale de muncă, salariații din cadrul instituțiilor de spectacole sau concerte pot fi remunerați în temeiul unor contracte încheiate potrivit prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe sau, după caz, în baza unor contracte reglementate de Codul civil, indiferent de durata respectivelor activități.

(2) Pentru participarea la gale, festivaluri, turnee ori alte asemenea proiecte, salariații pot fi remunerați în temeiul unor contracte încheiate potrivit prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe sau, după caz, în baza unor contracte reglementate de Codul civil.

(3) Remunerațiile prevăzute la alin. (2) se pot plăti persoanelor participante în una dintre următoarele forme:

a) de către instituția de spectacole sau concerte trimitătoare, din veniturile proprii, obținute de la organizatorul respectivului proiect;

b) de către organizatorul respectivului proiect.

(4) Plata remunerațiilor prevăzute la alin. (1)—(3) nu afectează acordarea drepturilor salariale ale persoanelor beneficiare.”

8. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Obligațiile de plată ale instituțiilor de spectacole sau concerte, rezultate din contractele încheiate conform prevederilor art. 12 alin. (11), se consideră cheltuieli aferente producțiilor artistice și se prevăd în bugetul de venituri și cheltuieli al instituției.”

Art. III. — Prevederile art. I pct. 5 intră în vigoare la 1 ianuarie 2017.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul culturii,

Corina Șuteu

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Vasile Dîncu

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea Legii nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare
a teritoriului național — Secțiunea a III-a — zone protejate

Având în vedere nevoia de corelare a prevederilor Legii nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a III-a — zone protejate cu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu legislația subsecventă, respectiv cu prevederile Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței Guvernului nr. 4/2010 privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, republicată,

luând în considerare Memorandumul din 12 februarie 2016 privind aprobarea planurilor de management pentru arii naturale protejate, condiționalitate pentru finalizarea implementării proiectelor finanțate în cadrul axei prioritare 4 „Implementarea sistemelor adecvate de management pentru protecția naturii” a Programului operațional sectorial Mediu 2007—2013, existând un risc ridicat ca indicatorii programului (240 de arii protejate și situri Natura 2000, cu planuri în vigoare și 60% din suprafața totală a ariilor naturale protejate și a siturilor Natura 2000, care beneficiază de măsuri de conservare a naturii) să nu fie atinși. Alocarea pentru axa prioritară 4 a POS mediu este de 171.988.693 euro, din care aproximativ 92.000.000 euro reprezintă valoarea proiectelor neaprobată, sumă care trebuie restituită de România către CE în cazul neaprobării planurilor de management și neadoptării măsurilor preconizate în regim de urgență,

în considerarea faptului că în lipsa reglementării limitelor ariilor naturale protejate se generează riscuri în respingerea unor cereri de finanțare, întâzieri în derularea proiectelor, exceptarea de la plata subvențiilor în domeniul agriculturii pentru deținătorii de terenuri în ariile protejate, fapt care ar conduce fie la cheltuirea insuficientă a fondurilor publice, fie la întâzieri mari în implementarea proiectelor finanțate din fonduri europene, în special în cadrul Programului Operațional Infrastructură mare (POIM), Programul operațional Regional (POR), Programul Național de Dezvoltare Rurală (PNDR), programele de cooperare transfrontalieră, Mecanismul Financiar Norvegian (MFN), Programul operațional Asistență tehnică (POAT), acest lucru putând genera dezangajări de sume alocate României,

având în vedere termenele de implementare prevăzute în Planul de activități pentru realizarea și actualizarea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 38/2016, notificat Comisiei Europene în cursul lunii mai 2016,

ținând cont că procesul de desemnare a ariilor naturale protejate este unul continuu,

luând în considerare prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.205/2008 al Comisiei din 3 decembrie 2008 de punere în aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește metadatele, Regulamentului (UE) nr. 1.089/2010 al Comisiei din 23 noiembrie 2010 de punere în aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește interoperabilitatea seturilor și serviciilor de date spațiale și ale Ordonanței Guvernului nr. 4/2010 privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, republicată,

având în vedere termenul-limită pentru implementarea prevederilor anexei V a Regulamentului (UE) nr. 1.089/2010 al Comisiei din 23 noiembrie 2010 de punere în aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește interoperabilitatea seturilor și serviciilor de date spațiale modificat prin Regulamentul (UE) 1.312/2014 al Comisiei din 10 decembrie 2014, referitor la interoperabilitatea și, unde este posibil, armonizarea seturilor și serviciilor de date spațiale, pentru care termenul de implementare este continuu, iar, pe măsura desemnării unor noi arii naturale protejate, informațiile referitoare la acestea (metadatele), respectiv serviciile aferente de vizualizare a limitelor acestora trebuie actualizate,

având în vedere că în absența actului normativ beneficiarii proiectelor finanțate în cadrul Programului operațional Infrastructură mare, axa prioritară 4 — Protecția mediului prin măsuri de conservare a biodiversității, monitorizarea calității aerului și decontaminare a siturilor poluate istoric, obiectiv specific 4.1 — Creșterea gradului de protecție și conservare a biodiversității și refacerea ecosistemelor degradate, nu pot implementa acțiunile propuse, fapt de natură să determine blocarea și/sau întârzierea efectivă a proiectelor și, implicit, să determine dezangajarea sumelor alocate anual, respectiv alocări directe în sumă de 425.531.915,00 euro aferente axei prioritare 4 și alocări indirecte alocate altor axe din cadrul programului,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a III-a — zone protejate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 12 aprilie 2000, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Legea evidențiază zonele cuprinse în rețeaua națională de arii naturale protejate și identifică valorile de

patrimoniu cultural național, care necesită instituirea de zone protejate pentru asigurarea protecției acestor valori.”

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Ariile naturale protejate de interes național, internațional și comunitar sunt prevăzute în anexa nr. I, denumită în continuare *Lista consolidată a ariilor naturale protejate din România*.

(2) Regimul ariilor naturale protejate se reglementează prin lege specială.”

3. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Anexele nr. I și II se actualizează periodic pe măsura identificării de noi valori de patrimoniu natural, a desemnării de noi arii naturale protejate potrivit prevederilor legale, precum și a modificărilor intervenite asupra valorilor protejate.

(2) Actualizarea anexelor nr. I și II se face prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale de mediu.

(3) Limitele ariilor naturale protejate prevăzute în lista consolidată se realizează conform specificațiilor tehnice în cadrul infrastructurii naționale pentru informații spațiale din România și vor fi puse la dispoziția factorilor interesați prin grija autorității publice centrale de mediu.

(4) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului pune la dispoziția factorilor interesați prin intermediul infrastructurii naționale de informații spațiale setul de date spațiale «Ariile naturale protejate din România» prin servicii de vizualizare și descărcare pentru limitele ariilor naturale protejate prevăzute în lista consolidată. Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului publică adresele web ale serviciilor de vizualizare și descărcare aferente setului de date «Ariile naturale protejate din România».

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului actualizează periodic setul de date «ariile naturale protejate din România», ca urmare a delimitării la o scară cu o precizie mai bună, ca urmare a conformării la specificațiile tehnice INSPIRE și/sau pentru asigurarea topologiei cu alte seturi de date INSPIRE proprii, și consemnează actualizările în fișierul de metadate aferent setului de date.

(6) Actualizările prevăzute la alin. (5) se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale de mediu.

(7) Anexa nr. III se poate reactualiza periodic, pe măsura identificării de noi valori de patrimoniu cultural, precum și a modificărilor intervenite asupra valorilor protejate. Declararea și delimitarea zonelor protejate aferente noilor valori de patrimoniu se fac potrivit legii.”

4. Titlul anexei nr. I va avea următorul cuprins: „Lista consolidată a ariilor naturale protejate din România”.

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului publică adresele web ale serviciilor de vizualizare și descărcare aferente setului de date „Ariile naturale protejate din România” prevăzute la art. 6 alin. (4) din Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a III-a — zone protejate, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Vasile Dîncu

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Cristiana Pașca Palmer

Ministrul culturii,

Corina Șuteu

Viceprim-ministru, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu
mediul de afaceri,

Costin Grigore Borc

Ministrul transporturilor,

Petru Sorin Bușe

București, 31 august 2016.

Nr. 49.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție

Luând în considerare că în legislația actuală procedura de expropriere pentru realizarea perdelelor forestiere de protecție este reglementată în mod diferit, astfel cum rezultă din aplicarea prevederilor Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, iar norma legislativă trebuie să fie clară și lipsită de echivoc,

este absolut necesară adoptarea măsurilor de corectare de urgență a acestei situații pentru consacarea voinței legiuitorului și pentru evitarea aplicării eronate a dispozițiilor legale în scopul realizării obiectivelor de investiții aferente perdelelor forestiere;

ținând seama de faptul că la nivel național s-au înregistrat în ultimii ani fenomene de înzăpezire a căilor de comunicație ca urmare a ninsorilor abundente, viscozelor puternice și, uneori, a furtunilor de zăpadă, cu implicații majore asupra desfășurării circulației rutiere,

— efectul vânturilor dominante care au generat înzăpezirea căilor de comunicații, atingând viteze de până la 80—100 km/oră, a constat în producerea de troiene de zăpadă viscolită pe căile de comunicație, cu înălțimi de până la 4 m, întreruperea circulației și izolarea localităților, cu toate consecințele negative care derivă din această situație, în special pentru siguranța oamenilor și a animalelor;

— pentru protejarea căilor de comunicații împotriva înzăpezirii, perdelele forestiere de protecție s-au dovedit soluția cea mai eficientă, acestea acționând ca parazăpezi biologice;

având în vedere că plantarea perdelelor forestiere se poate face numai primăvara și toamna și necesarul de perdele forestiere de protecție de-a lungul autostrăzilor și drumurilor naționale este de 1.720 km, iar în prezent sunt realizate perdele forestiere de protecție pe o suprafață neînsemnată de aproximativ 9 km; pentru urgentarea procedurii de expropriere pentru cauză de utilitate publică a terenurilor pe care urmează să se realizeze perdele forestiere de protecție este necesară adoptarea în regim de urgență a măsurilor preconizate prin prezentul act normativ;

apreciind că neadoptarea măsurilor de îmbunătățire a prevederilor Legii nr. 289/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor conduce la neîndeplinirea unora dintre obiectivele care revin autorității publice centrale care răspunde de silvicultură privind realizarea cu continuitate a sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, potrivit prevederilor art. 90 din Legea nr. 46/2008, Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare;

deoarece neadoptarea măsurilor stabilite prin prezentul act normativ ar avea drept consecință negativă amânarea producerii efectului de parazăpezi biologice a perdelelor forestiere de protecție a căilor de comunicație și punerea în pericol a siguranței oamenilor și a animalelor pe timp de iarnă datorită izolării localităților din cauza înzăpezirilor viscolite;

ținând seama de faptul că elementele sus-menționate constituie premisele unei situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 26 februarie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatele (5) și (6) vor avea următorul cuprins:

„(5) Realizarea obiectivelor de investiții privind realizarea perdelelor forestiere de protecție se face de către Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, în calitate de autoritate contractantă.

(6) Finanțarea obiectivelor de investiții aferente Programului se asigură de la bugetul de stat, din Fondul de ameliorare cu destinație funciară, în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație în bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, din fonduri externe nerambursabile și din Fondul de mediu.”

2. La articolul 7 alineatul (3), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) identificarea proprietarilor, dacă este posibil;”.

3. La articolul 9, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Realizarea perdelelor forestiere de protecție prevăzute la art. 2 lit. a), b), d) și e), indiferent de titularii dreptului de proprietate, se face cu acordul scris al acestora, în condițiile prevăzute la art. 101 din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările ulterioare.”

Art. II. — (1) Perdelele forestiere de protecție prevăzute la art. 2 lit. c) din Legea nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se realizează pe terenurile proprietate publică cu acordul titularului/titularilor dreptului de proprietate și/sau pe terenurile care au dobândit regimul de proprietate publică prin expropriere pentru cauză de utilitate publică.

(2) Procedura de expropriere a terenurilor prevăzute la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Cristiana Pașca Palmer

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Vasile Dîncu

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

Ministrul transporturilor,

Petru Sorin Bușe

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Achim Irimescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României
și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind exonerarea
de la plata taxei de viză pentru eliberarea vizelor
de lungă ședere, semnat la Solotvino la 6 mai 2016

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind exonerarea de la plata taxei de viză pentru eliberarea vizelor de lungă ședere, semnat la Solotvino la 6 mai 2016.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
p. Ministrul afacerilor externe,
Alexandru Victor Micula,
secretar de stat

București, 31 august 2016.
Nr. 630.

A C O R D

între Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind exonerarea de la plata taxei de viză
pentru eliberarea vizelor de lungă ședere

Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei, denumite în continuare *părți*, în dorința de a întări relațiile de prietenie și cooperare dintre statele părților, în scopul facilitării eliberării de vize de lungă ședere cetățenilor ambelor state ale părților, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Pentru scopurile prezentului acord, „viza de lungă ședere” va reprezenta permisiunea acordată de către autoritățile competente ale statelor părților cetățeanului statului uneia dintre părți de a intra și a rămâne pe teritoriul statului celeilalte părți, care dă acestuia dreptul să solicite prelungirea dreptului temporar de ședere pentru o perioadă mai mare de nouăzeci (90) de zile.

ARTICOLUL 2

(1) Fiecare parte va elimina taxele consulare pentru eliberarea vizelor de lungă ședere în favoarea cetățenilor statului celeilalte părți.

(2) Vizele de lungă ședere vor fi emise în concordanță cu legislația națională a statului fiecărei părți.

ARTICOLUL 3

Fiecare parte poate suspenda, în întregime sau parțial, aplicarea prezentului acord pe motive de securitate sau ordine publică. Fiecare parte va notifica de îndată cealaltă parte, pe canale diplomatice, cu privire la suspendarea sau reluarea aplicării prezentului acord.

ARTICOLUL 4

(1) Părțile vor face schimb, pe canale diplomatice, de specimene ale vizelor de lungă ședere, care fac obiectul dispozițiilor prezentului acord, nu mai târziu de treizeci (30) de zile de la data intrării în vigoare a prezentului acord.

Semnat la Solotvino la 6 mai 2016, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, ucraineană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Lazăr Comănescu,
ministrul afacerilor externe

(2) În cazul în care, după intrarea în vigoare a prezentului acord, oricare dintre părți modifică specimenele de vize de lungă ședere, aceasta va transmite celeilalte părți specimenele respective pe canale diplomatice, cu cel puțin 30 de zile înainte de introducerea acestora în circulație.

ARTICOLUL 5

Orice diferend privind interpretarea sau aplicarea prezentului acord va fi soluționat amiabil prin consultări sau negocieri între părți.

ARTICOLUL 6

Prezentul acord poate fi modificat sau completat, dacă se consideră necesar, prin acordul scris al părților. Modificările și completările vor intra în vigoare în conformitate cu alineatul (1) al articolului 7 al acestui acord.

ARTICOLUL 7

(1) Prezentul acord este încheiat pe durată nedeterminată și va intra în vigoare în cea de-a treizecea (30) zi de la data primirii, pe canale diplomatice, a ultimei notificări prin care părțile se informează reciproc cu privire la îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului acord.

(2) Fiecare parte contractantă poate denunța prezentul acord, în scris, pe canale diplomatice. Prezentul acord își va înceta valabilitatea în cea de-a șazecea (60) zi de la primirea unei astfel de notificări de către cealaltă parte.

Pentru Cabinetul de Miniștri ai Ucrainei,
Pavlo Klimkin,
ministrul afacerilor externe

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii
și dezvoltării rurale nr. 30/2016 privind aprobarea Manualului de
procedură pentru implementarea proiectelor finanțate
prin măsura 20 „Asistență tehnică” descrisă în capitolul 15.6 din
cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 92.458 din 19 august 2016, întocmit de Direcția generală dezvoltare rurală — Autoritate de management pentru Programul Național de Dezvoltare Rurală,

în baza prevederilor:

— art. 65 și art. 66 din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului,

— Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice;

— Hotărârii Guvernului nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice;

— art. 22 și art. 31 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 30/2016 privind aprobarea Manualului de procedură pentru implementarea proiectelor finanțate prin măsura 20 „Asistență tehnică” descrisă în capitolul 15.6 din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 și 36 bis din 19 ianuarie 2016, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 25 august 2016.

Nr. 898.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

